

ODDĚLENÍ KULTUROLOGI – ÚSTAV ETNOLOGIE
FILOZOFICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

Autorka bakalářské práce: Olga Kořánková
Název bakalářské práce: **Veřejnoprávní televize v České republice**
Public Broadcasting Television in the Czech Republic
Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Ondřej Hubáček, Ph.D.
Oponent bakalářské práce: PhDr. Martin Opatrný

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Předmětem bakalářské práce je České televize v kontextu veřejnoprávního postavení a naplňování poslání veřejnoprávního média. Cílem práce, který autorka definuje, je zjistit, zda Česká televize dodržuje požadavky, které na ní status média veřejné služby klade a zároveň popsat, jak definované úkoly plní. Práce je vhodně rozdělena do dvou částí. První teoretická popisuje historii a současnost České televize a televizního trhu. Zabývá se rovněž důležitým legislativním rámcem vymezujícím nejen fungování České televize, ale i její veřejnoprávní postavení a poslání. Autorka se vhodně zamýšlí i nad kritikou současné podoby vysílání ČT. Druhá analytická část se zaměřuje na potvrzení či vyvrácení autorkou definovaných hypotéz prostřednictvím analýzy programového schématu ČT a vybraných pořadů jednotlivých televizních žánrů.

Veřejnoprávní poslání médií je samo o sobě mimořádně důležitým fenoménem. Autorka však k tomuto tématu přistupuje poněkud nejednoznačně, sama uvádí, že „...tato práce se nepokouší o postihnutí míry, v jaké Česká televize veřejnou službu plní, nebo neplní, ale zaměřuje se především na ty prvky vysílání, na kterých lze demonstrovat, co je to služba veřejnosti v oblasti televizního vysílání.¹“ Podle autorky je cílem práce „...zjistit, zda Česká televize dodržuje požadavky, které na ní status média veřejné služby klade, a následně popsat, jak tyto úkoly plní.“² Právě míra naplňování či nenaplňování definované veřejnoprávnosti je velmi důležitým kritériem pro posouzení naplňování veřejnoprávního poslání, což v této práci postrádám. Nejednoznačně je také definován název práce, který je příliš obecný. Práce

¹ str. 8.

² tamtéž

bohužel nepřináší nový či inovativní pohled na zkoumané téma, poskytuje však zajímavá analytická data pro další výzkum v této oblasti.

Celková struktura práce je logická a přehledná. Autorka se vedle základního legislativního rámce zaměřuje také na Kodex České televize, který je pro její fungování klíčový. Přesto, že se jedná o poměrně náročný úkol, pokusila se autorka o vymezení veřejnoprávnosti a přináší vlastní pohled na tento pojem. V některých pojmových vymezeních však tápe, jedná se o používání pojmu „veřejnoprávní médium“ a „médium veřejné služby“. Pro cíl práce je však tato nejednoznačnost marginální. Při zpracování tématu o České televizi je však zásadní uvádět správně jména jejích představitelů. Autorka se opakovaně dopustila chybného uvedení někdejšího šéfredaktora Zdeňka Šrámala pod jménem „Zdeněk Šrámal“³. Poněkud nepřesně se také vyjadřuje o televizních a rozhlasových poplatcích, když uvádí: „Dnes platíme za televizní přijímač v domácnosti 135 Kč,“⁴ přičemž v této zákonem definované částce je obsažen i poplatek za používání rozhlasu.

K velmi dobrým postřehům autorky řadím její poznámku o politické nezávislosti Rady České televize, která byla často kritizována jak v minulosti, tak současnosti.

Vedle klíčového pojmu „veřejnoprávnost“, nelze u tématu pojednávajícím o České televizi vynechat ani „sledovanost“. Autorka se tomuto termínu stručně věnuje, ale nezaujímá k němu jednoznačný postoj. Oběma fenoménům by měla být věnována pozornost při obhajobě práce. Za důležité považuji především vlastní náhled autorky.

Při definování hypotéz pro analytickou část práce autorka zvolila pouze některé požadavky, které legislativní rámec a kodex ČT na fungování televize kladou. Vymezila tři základní okruhy, ovšem bez hlubšího zdůvodnění, proč zrovna právě tyto. Vymezené okruhy se navíc soustředily především na Zákon o České televizi, kodex spíše opomíjely. Samotná analýza přináší zajímavá data, pokud jde o programové schéma, obsahový rozbor jednotlivých pořadů je až obšírně popisný. Analýza však přesto přispěla k prokázání většiny stanovených hypotéz. Celkově text splňuje požadavky na bakalářskou práci. Autorka jasně stanovila hypotézy, které svou analýzou potvrdila a přispěla tak k důležité diskusi o veřejnoprávním poslání České televize.

³ str. 17

⁴ str. 16

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Oborová příslušnost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

				4
--	--	--	--	---

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

		2		
--	--	---	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

0				
---	--	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	1			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

		2		
--	--	---	--	--

Využití praktických zkušeností

			3	
--	--	--	---	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešení problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

0				
---	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

		2		
--	--	---	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

		2		
--	--	---	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	1			
--	---	--	--	--

** 0 – nehodnoceno; 1 – výborně; 2 – velmi dobře; 3 – dobře; 4 – neprospěl/a

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost
výsledků v praxi

			3	
--	--	--	---	--

Vhodnost prezentace závěrů práce
(publikace, referáty, apod.)

		2		
--	--	---	--	--

Doporučuji k obhajobě

30. 8. 2014

PhDr. Martin Opatrný